

صحيفة الحسن عليه السلام

[197] داشت، وگذشتگان را از شرك رهائی بخشید، و خون گروه دیگری از شما را از ریختن حفاظت کرد، پس آزمایش ما در گذشته و حال نزد شما بهترین آزمون بوده است، چه شکر گذارید و چه ناسپاس باشید. ای مردم ! پروردگار علی علیه السلام به او داناتر بود، در زمانیکه او را بسوی خود فرا خواند، و او را به فضیلتی مخصوص گردانید که همانند آنرا سراغ ندارید و مانند آنرا نمی یابید. بسیار دور است، بسیار دور است، چه بسیار کارها را برای او دشوار گردانیدید، تا اینکه خداوند او را بر شما پیروز گرداند، در حالیکه او همنشین شما بود، در جنگ بدر و غیر آن با شما جنگید، آب گل آلودی را به شما خورانید، و آب تلخی را به شما نوشانید، و شما را ذلیل گردانده و شما را اندوهناك ساخت، شما نسبت به بغض او ملامت نمی شوید. و به خدا سوگند امت پیامبر به جایگاهی نخواهد رسید، تا آنگاه که رهبر و پیشوایشان در بنی امیه باشد، و خداوند بسوی شما فتنه ای گسیل داشته که از آن بازداشته نمی شوید تا اینکه بخاطر اطاعتشان از ستمگران و پناه بردن به شیاطین هلاکت گردید، آنچه در گذشته ها انجام گرفته، و آنچه از آینده از رغبتهای زشت و افکار پستی که در انتظار آنم را به حساب خداوند می گذارم. آنگاه فرمود:
